

Krúdy úr vörös kocsiján

TÓTH KATA

Ő sem volt örökéletű, hiába kezdődött a legendája Podolinnál. Május közepén nekem egy budai kisvendéglő is jelenti a világra való csodálkozást. A Kéhliben márványtábla emlékezett Krúdyra, az írók írójára: itt üldögélt a barátaival. Nem tudom, ki vitte a hírt május tizenkettedikén, péntek délelőtt, hogy hajnalban elment. Hitték-e? Elhagyott asszonyai sem szenvedtek, nem is tudtak a Templom utcai gazdaházról, a széles kapubejáratról, ahol a lovasszekerek kocsisai sűrűn káromkodtak, pláne akkor, amikor a kerék vasa a fal sarkát köszörülte le, téglát mozdított.

Szindbád a kapu melletti szobában lakott, a bal oldalon, dobásnyira a Mókus utca huszonkettes számú háztól, a Kéhli ajtajától, amit gyakran nyitogattak ábrándos ifjak és kiszáradt torkú mesteremberek, és öntöz-

ték gégejükét jóféle borral, legyintve arra, amit a kocsisok mondtak, hogy amott, a gazdaház épületének gerendáit nagyon eszi a szú, a pincelejárónál pereg a vakolat, lazulnak a keramitkockák.

Szindbád kocsiján ülök. Szemben valem Anton, a vén pincér szalonázik, aztán egy rác kocsmáros törli zöld kötényébe a kezét, amott a garabonciás, *Hargitay István* bólogat, aprókat horkant a remete-ember, de abbahagyja, amikor nagyobbbat zökken a jármű. *Rózsa Zsuzsi* is velünk van. Ki még? A Dunától megijedt kisasszony? Egy táncmester Budáról? *Kálnay László* ügyvéd *Tompa Mihály* mélabús költeményeit szavalná, ha figyelnénk rá.

Május tizenkettedike péntekre esett 1933-ban. A Margitsziget édene – ahonnan elköltözött, ahonnet Szindbádnak el kellett költöznie – elvezett. Krúdy a szép bolondságokat

szerette. Legjobban a nők bokáját. Meg a hófúvásokat. A vidéki tánciskolákat. A vendégfogadókat, ahol szöktetést ígért az asszonyoknak. Fröccsből százat ivott? Soha. Mind-egyik pincér bizonygatta, keresztet vetve, ujjat emelve erre az igazságra.

Szívbenulás – állapította meg a doktor.

Zörgetünk az ablaküvegen, bottal kopogtatunk, de Szindbád nincs a házban. Hanem látta valaki, mutatja, mondja, az előbb ballagott el a Kéhlibe, ott megtaláljuk. Krúdy úr vár bennünket, vele lesz *Rezeda Kázmér* és *Krónprinc Irma*, aztán a lány, akinek a haja rézvörös színű és sűrű, aztán Maszkerádi kisasszony, Pistoli, az örökös vőlegény, a hempergő kedvű, és ott lesz a kocsmában a hold, ott gunnyaszt a sarokban, mint egy rézszeg suhanc.

Röpül velünk a kocsi, igen, a vörös postakocsi!